

● معرفی و نقد کتاب

واژه‌های مشترک زبان‌های فارسی و پشتو

سیدقیوم سلیمانی، واژه‌های مشترک زبان‌های فارسی و پشتو (پیشاور: سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۲).

در پیشاور در زمینه معرفی کتاب و اهمیت انتشار آن سخنرانی کردند. گزارشی از این مراسم در زیر ارائه می‌شود:

کتاب واژه‌های مشترک زبان‌های فارسی و پشتو در بردارنده نزدیک به ۴۰۰۰ واژه مشترک بین زبان‌های فارسی و پشتو می‌باشد. این کتاب در سال ۱۳۴۶ به عنوان پایان نامه دوره دکتری، توسط آقای دکتر سیدقیوم سلیمانی - دانشجوی وقت دانشگاه تهران - نگاشته شده است و اینک بعد از ۳۵ سال توسط سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران در پیشاور چاپ شده است.

تعداد لغات مشابه و واژه‌های مشترک بین دو زبان بیشتر از آنچه می‌باشد که در این

این کتاب طی مراسمی در تاریخ ۱۳۸۲/۱/۲۳ در سالن هتل کنستیناتال شهر پیشاور برگزار شد معرفی گردید. در این مراسم آقای سراج الحق وزیر ارشد ایالت سرحد (وابسته به جماعت اسلامی) به عنوان میهمان خصوصی و جمعی از اساتید و صاحب‌نظران ازجمله پروفسور پریشان خنک رئیس شورای هتر اباسین و رئیس سابق کمیسیون مالی دانشگاه‌های پاکستان، آقای صاحب‌زاده نورالحق قادری نماینده مجلس ملی از منطقه قبایل خبیر، آقای افراصیاب خنک رئیس کمیسیون حقوق بشر پاکستان، آقای سیدقیوم سلیمانی نویسنده کتاب فوق و آقای عباسعلی عبدالهی سرکنسول جمهوری اسلامی ایران

برده می‌شود.
از طرفی بسیاری از مصادر زبان پشتون نیز از زبان فارسی گرفته شده است همچون:

نازیدل = نازیدن
سپارل = سپردن
رسیدل = رسیدن
پیداول = آفریدن

پشتون‌ها یا پختون‌ها که هرودت مورخ یونانی - براساس یک نظریه نه چندان دقیق و مستند - آنان را پکتین و پکتوس خوانده و سرزمین آنها را پکتیکا و پکتیا واقع در بخش شرقی افغانستان قلمداد کرده است، از قبایل آریایی و ایرانی می‌باشند.

رجال علمی و شاعرا و نویسنده‌گان سرشناس پشتون زبان نیز عمدتاً تحت تأثیر نویسنده‌گان و شعرای بزرگ ایران همچون حافظ، سعدی و ناصر خسرو بوده و آثار خود را به دو زبان فارسی و پشتون نوشته‌اند. برخی از این شاعر عبارتند از: خوشحال خان - رحمان بابا - امیر حمزه شینواری - حمید مهمند و ادیب پیشاوری و از زنان شاعره نیز می‌توان از شخصیت‌هایی همچون بی‌بی ناز، بی‌بی نیک بخته و بی‌بی حافظه حلیمه نام برد. این کتاب در راستای اقدامات انجام شده به منظور شناخت بیشتر زبان‌های محلی

مجموعه و در یک مدت زمان محدود گردآوری شده است. تحقیق جامع و همه جانبه درخصوص رابطه زبان‌های فارسی و پشتون نیازمند پژوهش بیشتر از سوی پژوهش‌گران مطلع می‌باشد. به گفته برخی از کارشناسان ۶۰ درصد لغات پشتون از زبان فارسی گرفته شده است. به گونه‌ای که می‌توان اظهار کرد این زبان نیز همچون دیگر زبان‌ها و لهجه‌های رایج در نقاط مختلف ایران همچون زبان‌های کردی، گیلکی و لری، شاخه‌ای از زبان فارسی می‌باشد که تغییر شکل اندکی یافته است و از آنجاکه قوم پشتون در خارج از محدوده جغرافیایی ایران زندگی می‌کنند این تغییر قدری محسوس بوده و کلمات و لغات دیگری از زبان‌های انگلیسی، اردو، سنسکریت و عربی بدان اضافه شده است. همچنین علاوه بر واژه‌های مسندرج در این کتاب و دیگر واژه‌های مشابه، لغات و اصطلاحات دیگری در زبان پشتون وجود دارد که صرفاً اندکی تفاوت گفتاری و آوازی با زبان فارسی دارد از قبیل:

مازی خین = نماز پیشین
مازیگر = نماز دیگر (عصر)
مازخام = نماز مغرب
ماز خفتن = نماز عشاء
نماز صبح به همین صورت در زبان پشتون به کار

کوتاهی از ایران سرود:

حلقه گرد من زنیدای پیکران آب و گل

آتشی در سینه دارم از سیاکان شما

اشعه‌های مرمرین این شعله مقدس

جان‌های پاک دو ملت ایران و پاکستان را در

طول تاریخ به هم مرتبط ساخته است. جای

بسی خوشحالی است که فرستادگان و نمایندگان

جمهوری اسلامی ایران که اغلب دانش دوست

و فرهنگ پرور هستند اقدام به چاپ پایان‌نامه

دوره دکترای این‌جانب نموده‌اند. با امید روزی که

نهال دوستی و برادری دوکشور ایران و پاکستان

تبديل به درختی با ریشه‌های وسیع و شاخه‌های

پرشکوفه گردد.

تاریخ انتشار کتاب با سفر ریاست

محترم جمهوری اسلامی ایران حضرت

حجت‌الاسلام و المسلمین جناب آقای خاتمی

به پاکستان، مقارن گردید. در طول سفر ایشان

یک نسخه از این کتاب به وسیله آقای آفتاب

احمدخان شیرپاپو وزیر آب و برق پاکستان-

وزیر همراه هیأت- که خود پشتون زبان نیز

می‌باشد به جناب آقای خاتمی هدیه شد.

در تاریخ ۱۳۸۱/۱/۲۳ مراسم

رونمایی (معرفی) کتاب با حضور رجال علمی

ایران‌شناسان و اساتید دانشگاه برگزار شد که در

زیر تلحیصی از اظهارات مطرح شده می‌آید:

ایالت سرحد پاکستان همچون پشتون- هندکو-

سراییکی- سندی و بلوچی که عموماً از زبان

فارسی مستشعب شده و قرابتی نزدیک در

موضوع و مفهوم با آن دارند، به چاپ رسیده

است. متأسفانه به دلیل عدم وجود تسهیلات و

امکانات مربوط به نشر و چاپ، کتاب به شکل

مطلوبی منتشر نشده است که امید است در

چاپ‌های بعدی این نقص برطرف گردد.

نویسنده کتاب، استاد اسبق دانشگاه

پیشاور که اینک دوران بازنیستگی را تجربه

می‌کند در مقدمه کوتاهی که بیانگر احساس و

عاطفه و علاقه او نسبت به ایران و فرهنگ ایران

می‌باشد، آورده است:

تادرخت دوستی کی بردید

حالیا رفتیم و تخمی کاشتیم

پنداری همین دیروز بود که در کتابخانه

دانشگاه ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران،

استادم جناب آقای دکتر مقدم در بالای اولین

برگ پایان نامه‌ام بیت فوق را نوشت. اکنون سی

و پنج سال از آن تاریخ می‌گذرد و من همچنان

شیفته و شیدای ایران. خاطرات ایران، فضای

روح بخش ایران، مردم صمیمی و مهربان ایران،

دین، فرهنگ و تمدن والای ایران جسم و جان

مرا تسخیر کرده است. وصف حال من همواره

این بیت علامه اقبال است که پس از دیدار

قرآن مجید، اسکندرنامه، گلستان، بوستان و شاهنامه که از آثار معروف ایرانی‌ها می‌باشد محترم شمرده می‌شود. کتاب آقای سیدقیوم در زمینه جمع‌آوری چهارهزار واژه مشترک فارسی و پشتون یک شاهکار می‌باشد و اگر کوشش بیشتری کند، می‌تواند کتاب را توسعه دهد و بیش از چهارده هزار واژه را جمع‌آوری نماید.

آقای افراصیاب خنک رئیس کمیسیون حقوق بشر پاکستان همچنین اظهار داشت: ایران از آریانا استخراج شده است و این منطقه که مازنده‌گی می‌کنیم خاک آریانا می‌باشد و تحت نفوذ فرهنگ ایران بوده است. تمدن و فرهنگ ما یکی است اما مnasافنه استعمار ما را تجزیه کرده است. آثار بزرگ فارسی تنها متعلق به ایرانی‌ها نمی‌باشد. شاهنامه فقط مربوط به ایرانی‌ها نیست، این کتاب مربوط به ما نیز بوده و بیانگر فرهنگ و تمدن ما می‌باشد.

صاحب زاده نو رالحق قادری نماینده مجلس ملی اظهار داشت: زبان یک وسیله ابلاغ بین ملت‌ها می‌باشد و هیچ کس نمی‌تواند ادعا کند که زبان او برتر و بهتر از دیگر زبان‌ها است. زبان در ذات خود شیرین و تلخ نبوده بلکه این محققان و انسان‌ها هستند که آن را تلخ و یا شیرین می‌سازند. در این کتاب تلاش شده است تا چهار کشور ایران، افغانستان، پاکستان و

آقای سراج‌الدین وزیر ارشد ایالت سرحد اظهار داشت: من در دوران تحصیل از ایران دیدن نمودم. دوران آغاز انقلاب اسلامی در ایران بود که پیر و جوان و در و دیوار آن کشور از رویه انقلاب اسلامی سرشار بود. من ایران را کشور خود احساس می‌کردم، الان هم همین احساس را دارم. تهران را نسبت به اسلام‌آباد عزیزتر می‌بینم. اگر تاریخ بشریت را مطالعه کنیم در می‌باییم که جنگ‌ها نه براساس زبان بلکه براساس نژادپرستی بوده است. کارآقای سیدقیوم قابل ستایش است، ایشان در این کتاب تلاش نموده تا چند کشور منطقه را متعدد سازد. من هم تصمیم گرفتم زبان فارسی را یاد بگیرم زیرا اکثر استناد و مدارک ما به زبان فارسی نوشته شده است، اگر چه استعمارگران از گسترش و نفوذ زبان فارسی در منطقه ما وحشت دارند.

آقای پروفسور پریشان خنک رئیس شورای هنر اباسین و رئیس کمیسیون مالی دانشگاه‌های پاکستان نیز گفت: قدمت زبان فارسی به اندازه قدمت ملت ایران است. زبان فارسی به عنوان زبان ماقبل تاریخ نیز معرفی شده است. سرزمین ایران حتی قبل از ورود آریانیان آباد بود. فارسی یک زبان علمی و ادبی می‌باشد. نفوذ زبان فارسی منطقه‌ای فراتر از ایران را در بر می‌گرفت. برای مسلمانان علاوه بر

دوستی‌ها و همکاری‌های فیمایین و کمک گرفتن از توانمندی‌های بکدیگر ابتدا از نقاط مشترک استفاده می‌کنند، سازمان‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای نیز اغلب با استفاده از نقاط مشترک یکدیگر تشکیل می‌گردند و با تکیه بر همین مشترکات و مشابهات آقای سید محمد خاتمی رئیس جمهور حکیم و دانشمند و فاضل جمهوری اسلامی ایران برای مقابله با طرح‌های خطرناک و فتنه جویانه افراد به اصطلاح دانشمند که تنگ نظرانه و کوتاه بینانه جنگ تمدن‌ها را مطرح کرداند گفتگوی تمدن‌ها و فرهنگ‌ها را مطرح فرمودند.

بحث ما و هدف گردهمایی معرفی مشترکات دوزیان در قالب کتابی تحت عنوان واژه‌های مشترک پشتو و فارسی می‌باشد. من ادیب نیستم، اما با اطلاع کمی که از ظواهر کلمات اردو دارم می‌بینم این زبان دهها میلیون مسلمان ساکن در شبه قاره هند و پاکستان قدر با زبان فارسی مشترکات و مشابهات دارد. وقتی روزنامه‌ها و مجلات پشتو زبان را مرور می‌کنم متوجه می‌شوم چه تعداد کثیری کلمات مشابه و مشترک فارسی و پشتو در آن موجود است. وقتی اخبار ساعت ۵ بعد از ظهر تلویزیون به زبان هندکو را با علاقه‌گوش می‌بینم همان کلمات که در فارسی دارد و پشتو به کار

تابعیکستان بیشتر با هم نزدیک شوند.

آقای دکتر سید قیوم سلیمانی گفت: زمانی که من در دانشگاه تهران به تحصیل و تحقیق اشتغال داشتم، آقای پروفسور انوشه رفیس بخش زبان‌های آربایی و ایرانی عنوان کردند که اکثر واژه‌های زبان پشتو با زبان فارسی مشابهت دارند. لذا آنان از من خواستند به این کار اقدام نمایم و من حدود ۱۸ ماه در دانشگاه تهران زبان پشتو را تدریس کردم. تالیف این کتاب را به عنوان وظیفه‌ای که نسبت به معرفی ارتباط زبان‌های منطقه با زبان فارسی دارند تلقی کرده امیدوارم در آینده بتوانم این کار را توسعه دهم.

آقای عباسعلی عبدالهی سرکنسول جمهوری اسلامی ایران در پیشاور اظهار داشت: این جلسه از آن جهت اهمیت دارد که در مورد رونق بخشیدن به مشترکات و مشابهات دوزیان و اجر نهادن و قدردانی کردن از زحمات و کوشش‌های خیرخواهانه و حسن نیت یک استاد ارجمند تشکیل گردیده است. اندیشمندان و اساتید ادب و اهل علم و قلم در مورد ریشه‌های تاریخی مشترکات دوزیان اظهار نظر خواهند فرمود. امروز برای حل معضلات سیاسی، اقتصادی، تجاری و اختلافات مرزی و ارضی و یا برای توسعه روابط و گسترش

جدیت در معرفی اشتراکات این زبان‌ها به مردم اقدامی صورت دهد.

به نظرم این اقدام آقای سید قبیل سلیمانی شامل تمامی مشابهات و مشترکات دو زبان نیست بلکه مقدمه‌ای است که اساتید علم و ادب و دانشمندان در توسعه و تکمیل آن اقدام خواهند نمود و امیدوارم درآینده شاهد معرفی کتاب‌های بیشتری در مورد مشترکات زبان‌ها باشیم و دایرة المعارف زبان‌های منطقه در آینده تهیه شود.

به هر حال کتاب حاضر که او لین گام اساسی در معرفی زبان پشتون و قوم پشتون- یکی از بزرگ‌ترین قبیله‌های جهان- می‌باشد، تهیه گردید. بدینوسیله از حمایت و مساعدت جانب آقای صادق خسروی، معاونت محترم سابق آموزش و پژوهش وزارت امور خارجه، جانب آقای محمد مسجد جامعی، مدیر کل محترم اداره کل هماهنگی‌های امور فرهنگی و جانب آقای وحید فرمند ریاست اداره سوم فرهنگی وزارت متبع که نلاش و حمایت بی وقفه‌ای را در این خصوص معمول داشتند، قدردانی می‌شود.

سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران- پیشاور

می‌رود در هندکو استعمال می‌گردد یا به تعبیر دیگر همان کلمات و واژه‌ها که در زبان هندکو استفاده می‌شود در زبان‌های اردو- پشتون و فارسی وجود دارد و به تعبیری زبان فارسی، اردو، هندکو، پشتون و سرانگشی خواهان و برادران یک خانواده هستند که نام‌های متفاوت و بعضًا "صرفاً" لهجه‌های متفاوت دارند، با همین نسبت خواهی و برادری یک خانواده است که ویژه‌گی‌های مشابه و مشترکات زیاد دارند، مثل زبان فارسی که در ایران، فارسی گفته می‌شود و در افغانستان دری یاد می‌شود و در تاجیکستان به آن زبان تاجیک می‌گویند، ریشه و محتوا یکی است.

در مورد روابط فارسی و اردو به نظرم کارهای زیادی صورت گرفته است. از اسلام آباد، لاہور، کراچی و تا دہلی نو، حیدر آباد، دکن این همکاری بین دو زبان در مراکز تحقیقاتی و انتشاراتی در دانشگاه‌های پاکستان و هند صورت می‌گیرد. لیکن روابط بین فارسی، هندکو، پشتون و سرانگشی تاکنون به صورت متمرکز، جدی و رسمی صورت نگرفته است که امیدوارم با ویژگی‌هایی که شهر پیشاور دارد و محل تلاقی چهار زبان هندکو، پشتون، فارسی، اردو و سرانگشی است و در تمام نقاط شهر مردم با این زبان صحبت می‌کنند، دانشگاه پیشاور با